

Vesper fredag i Stora fastans andra vecka

**Präst:** Aftonens prokeimenon!

**Läsare:** Prokeimenon Psalm 39 i den fjärde tonen.

Jag har icke förtigit Din nåd och Din sanning.

Tåligt förbidade jag Herren.

Läsning från Första Mosebok.

**Präst:** Vishet! Låtom oss vara uppmärksamma!

**Läsare:** (1 Mos. 5:32-6:8)

När Noa var fem hundra år gammal, födde han Sem, Ham och Jafet. Då nu människorna begynte föröka sig på jorden och döttrar föddes åt dem sågo Guds söner att människornas döttrar voro fagra, och de togo till hustrur dem som de funno mest behag i. Då sade HERREN: »Min ande skall icke bliva kvar i människorna för beständigt, eftersom de dock äro kött; så vare nu deras tid bestämd till ett hundra tjugu år.» Vid den tiden, likasom ock efteråt, levde jättarna på jorden, sedan Guds söner begynte gå in till människornas döttrar och dessa födde barn åt dem; detta var forntidens väldiga män, som voro så namnkunniga. Men när HERREN såg att människornas ondska var stor på jorden, och att deras hjärtans alla uppsåt och tankar beständigt voro allenast onda, då ångrade HERREN att han hade gjort människorna på jorden, och han blev bedrövad i sitt hjärta. Och HERREN sade: »Människorna, som jag skapade, vill jag utplåna från jorden, ja, både människor och fyrfotadjur och kräldjur och himmelens fåglar; ty jag ångrar att jag har gjort dem.» Men Noa hade funnit nåd för HERRENS ögon.

**Läsare:** Prokeimenon. Psalm 40 i den andra plagala tonen:

Jag sade: "O Herre, var mig nådig.

Salig är den som låter sig vårda om den fattige och arme.

Kelevson! (Befall!)

**Präst:** Visdom. Stån upprätt. Kristi ljus upplyser alla!

**Läsare:** Läsning från Ordspråksboken.

**Präst:** Vishet. Låt oss vara uppmärksamma.

**Läsare:** (Ords. 6:20-7:2)

Min son, bevara din faders bud, och förkasta icke din moders undervisning. Hav dem alltid bundna vid ditt hjärta, fäst dem omkring din hals. När du går, må de leda dig, när du ligger, må de vaka över dig, och när du vaknar upp, må de tala till dig. Ty budet är en lykta och undervisningen ett ljus, och tillrättavisningar till tukt äro en livets väg. De kunna bevara dig för onda kvinnor, för din nästas hustrus hala tunga. Hav icke begärelse i ditt hjärta till hennes skönhet, och låt henne icke fånga dig med sina blickar. Ty för

skökan måste du lämna din sista brödkaka, och den gifta kvinnan går på jakt efter ditt dyra liv. Kan väl någon hämta eld i sitt mantelveck utan att hans kläder bliva förbrända? Eller kan någon gå på glödande kol, utan att hans fötter varda svedda? Så sker ock med den som går in till sin nästas hustru; ostraffad bliver ingen som kommer vid henne. Föraktar man icke tjuven som stjälar för att mätta sitt begär, när han hungrar? Och han måste ju, om han ertappas, betala sjufalt igen och giva allt vad han äger i sitt hus. Så är ock den utan förstånd, som förför en annans hustru; ja, en självspilling är den som sådant gör. Plåga och skam är vad han vinner, och hans smälek utplånas icke. Ty svartsjuk är mannens vrede, och han skonar icke på hämndens dag; lösepenning aktar han alls icke på, och bryr sig ej om att du bjuder stora skänker. Min son, tag vara på mina ord, och göm mina bud inom dig. Håll mina bud, så får du leva, och bevara min undervisning såsom din ögonsten.

*Prästen välsignar läsaren och säger: "Frid vare med dig" utan att läsaren kysser handen. Församlingen och prästen faller på knä.*

**Kör:** Min bön gälle inför Dig såsom ett rök offer. Mina händers upplyftande såsom ett aftnonoffer...